

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2019. december 11.*

[A 2020. február 13-i végzéssel kijavított szöveg]

„Előzetes döntéshozatal – A természetes személyek védelme a személyes adatok kezelése vonatkozásában – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 7. és 8. cikk – A 95/46/EK irányelv – A 6. cikk (1) bekezdésének c) pontja és a 7. cikk f) pontja – A személyes adatok kezelésének jogszerűsége – A személyek, a vagyontárgyak és az értékek biztonságának és védelmének biztosítása, valamint jogos érdekek érvényesítése érdekében az érintett hozzájárulása nélkül történő videomegfigyelés alkalmazását lehetővé tevő nemzeti szabályozás – Videomegfigyelő rendszer telepítése egy lakóépület közös helyiségeibe”

A C-708/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunalul București (Bukaresti törvényszék, Románia) a Bírósághoz 2018. november 6-án érkezett, 2018. október 2-i határozatával terjesztett elő a

TK

és

az **Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök (előadó), L. S. Rossi, J. Malenovský, F. Biltgen és N. Wahl bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a román kormány képviselőiben C.-R. Canțar, O.-C. Ichim és A. Wellman, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviselőiben M. Smolek, J. Vlácil és O. Serdula, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: román.

- a dán kormány képviselőjében J. Nymann-Lindgren, M. Wolff és P. Z. L. Ngo, meghatalmazotti minőségben,
- [A 2020. február 13-i végzéssel kijavítva] Írország képviselőjében M. Browne, G. Hodge és A. Joyce, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: D. Fennelly BL,
- az osztrák kormány képviselőjében kezdetben G. Hesse és J. Schmoll, később J. Schmoll, meghatalmazotti minőségben,
- a portugál kormány képviselőjében L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, L. Medeiros, I. Oliveira és M. Canmindez Carvalho, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében H. Kranenborg, D. Nardi és L. Nicolae, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 6. cikke (1) bekezdése e) pontjának, és 7. cikke f) pontjának, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 8. és 52. cikkének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a TK és az Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A (az M5A társasház A lépcsőház lakásai tulajdonosainak közössége; a továbbiakban: ingatlantulajdonosok közössége) között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya a TK arra irányuló kérelme, hogy az ingatlantulajdonosok közösségét ezen ingatlan videokamerás megfigyelésére szolgáló rendszer üzemén kívül helyezésére, és az ingatlan közös helyiségeiben elhelyezett videokamerák leszerelésére kötelezzék.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítés: HL 2016. L 314., 72. o.) 2018. május 25-i hatállyal hatályon kívül helyezte és felváltotta a 95/46 irányelvet. Az alapeljárásban szereplő tényállás megvalósulásának időpontjára tekintettel azonban az alapügyre továbbra is a 95/46 irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni.
- 4 A 95/46 irányelv célja az 1. cikke szerint a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak, különösen a magánélet tisztelgéséhez való joguk védelme a személyes adatok kezelése tekintetében, valamint az ilyen adatok szabad áramlásának útjában álló akadályok megszüntetése volt.

5 Ezen irányelv 3. cikke az (1) bekezdésében a következőket írta elő:

„Ezen irányelvet kell alkalmazni a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon való feldolgozására [helyesen: kezelésére], valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon való feldolgozására [helyesen: kezelésére], amelyek valamely nyilvántartási rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartási rendszer részévé kívánnak tenni.”

6 Az említett irányelv II. fejezetében szerepelt „Az adatok minőségére vonatkozó elvek” címet viselő I. szakasz, amely az irányelv 6. cikkét tartalmazta, mely a következőképpen rendelkezett:

„(1) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok:

- a) feldolgozását [helyesen: kezelését] tisztességesen és törvényesen kell végezni;
- b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és törvényes célból történhet, és további feldolgozása [helyesen: kezelése] nem végezhető e célokkal összeférhetetlen módon. A személyes adatok további feldolgozása [helyesen: kezelése] történelmi, statisztikai vagy tudományos célokra nem tekintendő összeférhetetlennek, amennyiben a tagállamok biztosítják a megfelelő garanciákat;
- c) gyűjtésük és/vagy további feldolgozásuk [helyesen: kezelésük] célja szempontjából megfelelőek, relevánsak és nem túlzott mértékűek;
- d) pontosak, és ha szükséges, időszerűek kell legyenek; minden észszerű intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a hibás vagy hiányos adatok, tekintettel gyűjtésük vagy további feldolgozásuk [helyesen: kezelésük] céljaira, törlésre vagy helyesbítésre kerüljenek;
- e) tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtése vagy további feldolgozása [helyesen: kezelése] céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé. A tagállamok állapítják meg a személyes adatok történelmi, statisztikai vagy tudományos célból, hosszabb ideig történő tárolásának megfelelő garanciáit.

(2) Az adatkezelő feladata gondoskodni arról, hogy az (1) bekezdés rendelkezései teljesüljenek.”

7 A 95/46 irányelv 7. cikke, amely e II. fejezet „Az adatfeldolgozás jogszerűvé tételére vonatkozó kritériumok [helyesen: az adatkezelés jogszerűségének elvei]” című II. szakaszában található, a következőképpen szólt:

„A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok csak abban az esetben dolgozhatók fel [helyesen: kezelhetők], ha:

a) az érintett ahhoz egyértelmű hozzájárulását adta;

vagy

b) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] olyan szerződés teljesítéséhez szükséges, amelyben az érintett az egyik fél, vagy az a szerződés megkötését megelőzően az érintett kérésére történő lépések megtételéhez szükséges; vagy

vagy

c) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettségnek teljesítéséhez szükséges

vagy

d) feldolgozásuk [helyesen: kezelésük] az érintett létfontosságú érdekei védelméhez szükséges;

vagy

e) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy az adatkezelőre, illetve az adatokról tudomást szerző harmadik félre ruházott hivatali hatáskör gyakorlásához szükséges [helyesen: illetve azon harmadik félre ruházott közhatalmi hatáskör gyakorlásához szükséges, akivel az adatokat közölték]

vagy

f) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél, vagy felek jogszerű [helyesen: jogos] érdekének érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezeknél az érdekeknél magasabb rendűek az érintettnek az 1. cikk (1) bekezdése értelmében védelmet élvező érdekei az alapvető jogok és szabadságok tekintetében.”

A román jog

8 A 102/2005. sz. törvénnyel és a 36/2007. sz. sürgősségi kormányrendelettel módosított Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date törvényt (677/2001. sz. törvény a személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról) (*Monitorul Oficial*, I. rész, 790. szám, 2001. december 12.), amelyet időbeli hatályánál fogva az alapeljárásra alkalmazni kell, a 95/46 irányelv román jogba való átültetése érdekében fogadták el.

9 E törvény 5. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) Személyes adatok, a 7. cikk (1) bekezdésében, valamint a 8. és 10. cikkben említett kategóriákba tartozó adatok kivételével, csak akkor kezelhetők, ha az érintett e kezeléshez kifejezett és egyértelmű hozzájárulását adta.

(2) Az érintett hozzájárulása nem szükséges a következő esetekben:

a) az adatkezelés olyan szerződés vagy előszerződés teljesítéséhez szükséges, amelyben az érintett az egyik fél, vagy az a szerződés, illetve előszerződés megkötését megelőzően az érintett kérésére történő lépések megtételéhez szükséges;

b) az adatkezelés az érintett vagy más, veszélyben levő személy életének, testi épségének vagy egészségének védelméhez szükséges;

c) az adatkezelés az adatkezelő jogszabályi kötelezettségének teljesítéséhez szükséges;

d) az adatkezelés közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy annak a közhatalomnak a gyakorlásához szükséges, amelyet az adatkezelőre, illetve arra a harmadik személyre ruháztak, akivel az adatokat közölték;

e) az adatkezelés az adatkezelő vagy azon harmadik személy jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, akivel az adatokat közölték, feltéve, hogy ez az érdek nem sérti az érintett alapvető jogait és szabadságait;

f) az adatkezelés a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokból származó adatokra vonatkozik, a törvénynek megfelelően;

g) az adatkezelés kizárólag statisztikai, történelmi vagy tudományos keresés céljából történik, és az adatok a kezelés során végig anonimek maradnak;

(3) A (2) bekezdés rendelkezései nem érintik a hatóságok azon kötelezettségére irányadó jogszabályi rendelkezéseket, hogy tiszteletben kell tartaniuk és védeniük kell a magán- és családi életet.”

10 Az Autoritate Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (a személyes adatok kezelésének felügyeletét ellátó nemzeti hatóság, Románia, a továbbiakban: ANSPDCP) által hozott, a személyes adatok videokamerás megfigyelés útján történő kezeléséről szóló 52/2012. sz. határozat alapeljárásban alkalmazandó változatának 1. cikke előírta:

„A személyes adatok gyűjtése, rögzítése, tárolása, felhasználása, továbbítása, nyilvánosságra hozatala vagy képek videokamerás megfigyeléssel történő bármely más kezelése, amely műveletek lehetővé teszik természetes személyek közvetlen vagy közvetett azonosítását, a [677/2001. sz. törvény] hatálya alá tartozó személyes adat-kezelési műveleteknek minősülnek.”

11 E határozat 4. cikke így rendelkezett:

„Videokamerás megfigyelésre elsődlegesen a következő célokból kerülhet sor:

- a) jogsértések megelőzése és az ezek elleni küzdelem;
- b) a közúti közlekedés felügyelete és a közlekedési szabályok megsértésének megállapítása;
- c) személyek, vagyontárgyak, értékek, ingatlanok és közhasznú létesítmények, valamint környezetük őrzése és védelme;
- d) közérdekű intézkedések végrehajtása vagy közhatalom gyakorlása;
- e) jogos érdekek érvényesítése azzal a feltétellel, hogy az érintett személyek alapvető jogait és szabadságait nem sértik.”

12 Az említett határozat 5. cikkének (1)–(3) bekezdése értelmében:

„(1) Videokamerás megfigyelésre sor kerülhet nyilvános vagy nyilvánosság számára nyitva álló helyiségekben vagy helyeken, ideértve a köz- vagy magánterületeken található bejáró utakat, a törvényben előírt feltételek mellett.

(2) A megfigyelést biztosító videokamerákat láthatóan kell elhelyezni.

(3) A leplezett videokamerás megfigyelési eszközök használata a törvény által meghatározott esetek kivételével tilos.”

13 Ugyanezen határozat 6. cikke előírta:

„A személyes adatok videokamerás megfigyelőrendszer útján történő kezelésére csak az érintett kifejezett és egyértelmű hozzájárulásával kerülhet sor vagy a 677/2001. sz. törvény 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott esetekben [...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 14 TK az M5A ingatlanban található lakásban lakik, amely lakásnak tulajdonosa. Az épület egyes társtulajdonosainak kérésére az ingatlantulajdonosok közössége a 2016. április 7-i közgyűlésen olyan határozatot fogadott el, amely jóváhagyta, hogy az épületbe videokamerás megfigyelőrendszert telepítsenek.
- 15 E határozat végrehajtása során három, megfigyelést biztosító videokamerát telepítettek az M5A épület közös helyiségeibe. Az első kamerát az épület bejárata felé irányították, a másodikat és harmadikat pedig a földszinti előcsarnokba, illetve a felvonóba szerelték fel.
- 16 TK tiltakozott e videokamerás megfigyelőrendszer telepítése ellen, azzal az indokkal, hogy az sérti a magánélet tiszteletben tartásához való jogot.
- 17 Miután megállapította, hogy az általa tett számos lépés, és annak ellenére, hogy bár a társasházi ingatlantulajdonosok közössége írásban elismerte a bevezetett videokamerás megfigyelőrendszer jogellenességét, a rendszer továbbra is működött, TK a kérdést előterjesztő bírósághoz fordult, hogy az kényszerítő bírság terhe mellett kötelezze az említett közösséget a három kamera leszerelésére és végleges üzemén kívül helyezésére.
- 18 E bíróság előtt TK arra hivatkozott, hogy a szóban forgó videokamerás megfigyelőrendszer sérti az elsődleges és másodlagos uniós jogot, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jogát, valamint a magánélet tiszteletben tartásához való jogra vonatkozó nemzeti jogot. Másfelől rámutatott arra, hogy a társasházi ingatlantulajdonosok közössége anélkül látott el személyesadat-kezelői feladatot, hogy betartotta volna az erre a célra a törvényben előírt nyilvántartásbavételi eljárást.
- 19 A társasházi ingatlantulajdonosok közössége rámutatott arra, hogy a videokamerás megfigyelőrendszer telepítéséről szóló határozatot azért hozták meg, hogy a lehető leghatékonyabban ellenőrizzék az épületen belüli mozgást, mivel a liftet számtalanszor megrongálták, valamint több lakásban és a közös helyiségekben is történtek betörések és lopások.
- 20 A közösség kifejtette azt is, hogy a korábban hozott intézkedések, azaz a kaputelefonos és mágneskártyás beléptetőrendszer nem gátolta meg az ilyen jellegű jogsértések sorozatos elkövetését.
- 21 Az ingatlantulajdonosok közössége ezenfelül továbbította TK részére azt a jegyzőkönyvet, amelyet a videokamerás megfigyelőrendszert telepítő társasággal vettek fel, és amely feltünteti, hogy 2016. október 21-én letörölték és kikapcsolták a rendszer merevlemezét, azt üzemén kívül helyezték, és a rögzített képeket törölték.
- 22 Ezenfelül átadtak TK számára egy 2017. május 18-i jegyzőkönyvet is, amelyből az derül ki, hogy a megfigyelést biztosító három videokamerát leszerelték. Ez a jegyzőkönyv kifejti, hogy az ingatlantulajdonosok közössége időközben teljesítette a személyesadat-kezelőként történő nyilvántartásba vételhez szükséges eljárást.
- 23 TK mindazonáltal megjegyezte a bíróság előtt, hogy a megfigyelést biztosító három kamera még mindig a helyén van.
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a 677/2001 sz. törvény 5. cikke általános jelleggel előírja, hogy személyes adatok kezelésére, mint amilyen a képek videokamerás megfigyelőrendszerrel történő rögzítése, csak az érintett kifejezett és egyértelmű hozzájárulásával kerülhet sor. Az említett cikk (2) bekezdése ugyanakkor felsorolja az e szabály alóli kivételeket, amelyek között szerepel az a helyzet, amikor a személyes adatok kezelésére az érintett vagy más, veszélyben levő személy élete, testi épsége vagy egészsége védelmében van szükség. Az ANSPDCP 52/2012. sz. határozata ugyanilyen jellegű kivételt ír elő.

- 25 A kérdést előterjesztő bíróság ezt követően különösen a Charta 52. cikkének (1) bekezdésére hivatkozik, amely rögzíti azon elvet, amely szerint a polgárok alapvető jogaiba és szabadságaiba való beavatkozás által követett cél és az alkalmazott eszközök között arányosságnak kell fennállnia.
- 26 Márpedig e bíróság szerint a szóban forgó videokamerás megfigyelőrendszert a jelek szerint nem az ingatlan tulajdonosok közössége által kinyilvánított célkitűzés, nevezetesen az érintettek – azaz annak az épületnek a társtulajdonosai, amelybe a rendszert telepítették – életének, testi épségének vagy egészségének védelmét meghaladó módszerrel vagy célból használták.
- 27 E körülmények között a Tribunalul București (Bukaresti törvényszék, Románia) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) A Charta 8. és 52. cikkét, valamint a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz – azaz a [677/2001. sz. törvény] 5. cikkének (2) bekezdéséhez és [az ANSPDCP 52/2012. sz. határozatának] 6. cikkéhez – hasonló olyan nemzeti rendelkezés, amely a személyek, a vagyontárgyak és az értékek biztonságának és védelmének biztosítása, valamint jogos érdekek érvényesítése érdekében lehetővé teszi a videomegfigyelés érintett hozzájárulása nélkül történő alkalmazását?
- 2) A Charta 8. és 52. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a jogok és szabadságok videomegfigyelés révén történő korlátozása tiszteletben tartja az arányosság elvét, teljesíti az elengedhetetlenség követelményét, és általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja, ha a szolgáltató a szóban forgó jogos érdek védelme érdekében más intézkedéseket is alkalmazhat?
- 3) A 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az adatkezelő »jogos érdekének« az adatkezelés időpontjában bizonyítottnak, létezőnek és ténylegesnek kell lennie?
- 4) A 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének e) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy valamely adatkezelés (videomegfigyelés) túlzott vagy nem helyénvaló, ha a szolgáltató a szóban forgó jogos érdek védelme érdekében más intézkedéseket is alkalmazhat?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 28 Előzetesen meg kell állapítani először is, hogy bár a kérdést előterjesztő bíróság negyedik kérdésével a 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének e) pontjára hivatkozik, nem ad magyarázatot arra, hogy e rendelkezés mennyiben releváns az alapügyben szereplő jogvita eldöntése szempontjából.
- 29 Az említett rendelkezés ugyanis kizárólag azokról a követelményekről szól, amelyeknek a személyes adatok tárolása során meg kell felelni. Márpedig a Bíróság rendelkezésére álló iratok alapján nem lehet úgy tekinteni, hogy az alapeljárás ezen aspektusra is vonatkozik.
- 30 Ezzel szemben, amennyiben ezzel a kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az olyan videokamerás megfigyelőrendszer bevezetése, mint amely a szóban forgó rendszer, arányban áll-e az elérni kívánt célokkal, rá kell mutatni, hogy annak a kérdésnek az eldöntéséhez, hogy az e rendszer által gyűjtött személyes adatok megfelelnek-e az arányosság követelményének, a 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmezésére van szükség.
- 31 Márpedig ez utóbbi rendelkezést a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjában foglalt második alkalmazási feltétel ellenőrzése során kell figyelembe venni, amely feltétel szerint a személyes adatok kezelésének jogos érdekek érvényesítéséhez kell „szükségesnek” lennie.

- 32 Másodszer, a kérdést előterjesztő bíróság első és második kérdésével a Charta 8. és 52. cikkére hivatkozik, egyfelől önmagukban, másfelől a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjával összefüggésben. Márpedig a Bíróság már megállapította, hogy az e rendelkezésben meghatározott feltétel – azaz az adatvédelemmel érintett személy olyan alapvető jogainak és szabadságainak megléte, amelyek magasabb rendűek az adatkezelő vagy azon személy által érvényesíteni kívánt jogos érdeknél, akivel az adatot közölték – értékelése során súlyozni kell a szóban forgó ellentétes jogok és érdekek között, az adott eset egyedi körülményeinek függvényében, amely súlyozás keretében figyelembe kell venni az érintettnek a Charta 7. és 8. cikkéből eredő jogai jelentőségét (2011. november 24-i Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito ítélet, C-468/10 és C-469/10, EU:C:2011:777, 40. pont). Ebből következik, hogy a jelen esetben a Charta 8. és 52. cikkét nem lehet elszigetelten alkalmazni.
- 33 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy kérdéseivel, amelyeket együttesen kell vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontját és 7. cikkének f) pontját a Charta 7. és 8. cikkével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek lehetővé teszik olyan videokamerás megfigyelőrendszer bevezetését, mint amilyen az alapügyben szóban forgó rendszer, amelyet a lakáscélú ingatlan közös helyiségeibe telepítenek az érintettek hozzájárulása nélkül, hogy érvényesítsék a személyek és vagyontárgyak biztonságának és védelmének biztosításában álló jogos érdeket.
- 34 Emlékeztetni kell arra, hogy a videófelvétellel történő személymegfigyelés, mint amilyenről az alapügyben szó van, amikor a felvételt adatrögzítő eszközön – merevlemezen – tárolják végtelenített formában, a 95/46 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében automatizált módon történő személyesadat-kezelésnek minősül (2014. december 11-i Ryneš-ítélet, C-212/13, EU:C:2014:2428, 25. pont).
- 35 Következésképpen a videokamerás megfigyelőrendszert az említett rendelkezés értelmében személyes adatok automatizált kezelésének kell minősíteni, amennyiben a telepített berendezés lehetővé teszi olyan személyes adatok, például természetes személyek azonosítására alkalmas képek rögzítését és tárolását. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapügyben szóban forgó rendszer rendelkezik-e ilyen jellemzőkkel.
- 36 Ezenfelül, a személyes adatok bármilyen kezelése meg kell, hogy feleljen egyrészt az ezen irányelv 6. cikkében az adatok minőségére vonatkozóan megfogalmazott elveknek, másrészt az adatkezelés jogszerűségére vonatkozó, az említett irányelv 7. cikkében felsorolt kritériumok egyikének (2014. május 13-i Google Spain és Google ítélet, C-131/12, EU:C:2014:317, 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 A 95/46 irányelv 7. cikke kimerítő és korlátozó jellegű felsorolását írja elő azon eseteknek, amelyekben a személyes adatok kezelése jogszerűnek minősíthető. A tagállamok nem alkothatnak a személyes adatok kezelésének megengedhetőségére vonatkozó, az említett cikkben szereplőkhöz képest új elveket, és olyan további követelményeket sem írhatnak elő, amelyek módosítanák az e cikkben előírt hat elv akár egyikének a hatályát (2016. október 19-i Breyer ítélet, C-582/14, EU:C:2016:779, 57. pont).
- 38 Ebből következik, hogy ahhoz, hogy a személyes adatok kezelése jogszerűnek minősüljön, a 95/46 irányelv 7. cikkében meghatározott hat eset valamelyikébe kell tartoznia.
- 39 A kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdések különösen az adatkezelés jogszerűvé tételének a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjában leírt kritériumára vonatkoznak, amely rendelkezést a 677/2001. sz. törvény 5. cikke (2) bekezdésének e) pontja ültetett át a román jogrendszerbe, amely rendelkezésre az ANSPDCP 52/2012. sz. határozatának 6. cikke is visszautal, kifejezetten a személyes adatok videokamerás megfigyeléssel történő kezelését illetően.

- 40 E tekintetben a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontja három együttes feltételhez rendeli a személyes adatok kezelésének jogszerűségét: először is, az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél, vagy felek jogos érdekének érvényesítése, másodsor, a személyes adatok kezelése valamely jogos érdek érvényesítéséhez szükséges, és harmadszor az, hogy az adatvédelemmel érintett személy alapvető jogai és szabadságai nem magasabb rendűek az érvényesíteni kívánt jogos érdeknél (2017. május 4-i Rīgas satiksme ítélet, C-13/16, EU:C:2017:336, 28. pont).
- 41 Hangsúlyozni kell, hogy a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontja nem követeli meg az érintett személy hozzájárulását. A személyes adatok kezelésére e cikkben előírt vagylagos feltételek közül ugyanis kizárólag az ezen irányelv 7. cikkének a) pontjában szereplő írja elő e hozzájárulást.
- 42 A jelen ügyben az a célkitűzés, amelyet lényegében az adatkezelő határoz meg, amikor bevezet egy olyan rendszert, mint az alapeljárásban szóban forgó videokamerás megfigyelőrendszer, amely célkitűzés egy épület társtulajdonosai vagyontárgyainak, egészségének és életének védelmében áll, a 95/46 irányelv 7. cikke f) pontjának értelmében vett „jogos érdeknek” minősíthető. Az e rendelkezésben meghatározott első feltétel tehát teljesül (lásd analógia útján: 2014. december 11-i Rynėš ítélet, C-212/13, EU:C:2014:2428, 34. pont).
- 43 A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal úgy teszi fel a kérdést, hogy a 7. cikk f) pontjában előírt első feltételt úgy kell-e értelmezni, hogy a szóban forgó adatkezelő érdekének „az adatkezelés időpontjában” egyfelől „bizonyítottnak”, másfelől „létezőnek és ténylegesnek kell lennie”.
- 44 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint arra a román és a cseh kormány, Írország, az osztrák kormány, a portugál kormány, valamint a Bizottság is hivatkozik – mivel a 95/46 irányelv 7. cikke f) pontjának megfelelően a személyes adatok kezelőjének vagy az adatokat megkapó harmadik személynek az ezen adatkezelést indokló jogos érdekekkel kell rendelkeznie, ezen érdekek az adatkezelés időpontjában létezőnek és ténylegesnek kell lennie, és az nem lehet elméleti ebben az időpontban. Noha a jelen ügy összes körülményének értékelése során nem feltétlenül lehet azt megkövetelni, hogy a múltban konkrétan került veszélybe a vagyontárgyak és a személyek biztonsága, e megállapítás megerősíti azt a következtetést, amely szerint fennáll a vitatott adatok kezelését igazoló, létező és tényleges jogos érdek.
- 45 A jelen ügyben, egy olyan helyzetben, mint az alapügyben szóban forgó, a létező és tényleges érdek fennállásával kapcsolatos feltétel mindazonáltal teljesítettnek tekinthető, mivel a kérdést előterjesztő bíróság arról számolt be, hogy lopások, betörések és rongálások történtek a videokamerás megfigyelőrendszer bevezetése előtt, annak ellenére, hogy az épület bejáratához kaputelefonból és mágneskártyából álló biztonsági rendszert telepítettek.
- 46 A 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjában foglalt második feltételt illetően, amely szerint a személyes adatok kezelésére jogos érdek érvényesítéséhez van szükség, a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a személyes adatok védelmének elve alóli kivételeknek és ezen elv korlátozásainak a feltétlenül szükséges határokon belül kell maradniuk (2017. május 4-i Rīgas satiksme ítélet, C-13/16, EU:C:2017:336, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 E feltétel értelmében a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy az alapügyben szóban forgó videokamerás megfigyelőrendszer által érvényesíteni kívánt, az adatkezeléshez fűződő jogos érdek, amely lényegében a vagyontárgyak és személyek biztonságának garantálásában és a jogsértések bekövetkezésének megelőzésében áll, észszerűen nem érhető-e el ugyanilyen hatékonysággal az érintettek alapvető jogait és szabadságait, különösen a Charta 7. és 8. cikkében biztosított, a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogukat kevésbé veszélyeztető eszközök révén.

- 48 Ezenkívül, amint azt a Bizottság is állította, az adatkezelés szükségességére vonatkozó feltételt a 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontjában kimondott, az adatok minimalizálására vonatkozó elvvel együttesen kell vizsgálni, amely szerint a személyes adatok „gyűjtésük és/vagy további kezelésük célja szempontjából megfelelőek, relevánsak és nem túlzott mértékűek” kell, hogy legyenek.
- 49 A Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az alapügyben szereplő adatkezelés arányosságához kapcsolódó követelményeket figyelembe vették. Nem vitatott ugyanis, hogy alternatív intézkedésként eredetileg az épület bejáratánál egy kaputelefonból és mágneskártyából álló biztonsági rendszert vezettek be, amely viszont elégtelennek bizonyult. Ezenfelül a szóban forgó videokamerás megfigyelő berendezéseket csak a társasház közös helyiségeiben, illetve a hozzájuk vezető utakon helyezték el.
- 50 Mindazonáltal a videokamerás megfigyelő berendezésekkel megvalósított adatkezelés arányosságát az e berendezés elhelyezésének és működésének konkrét módjait figyelembe véve kell értékelni, amelyeknek az érintettek jogaira és szabadságaira gyakorolt hatást a szóban forgó videokamerás megfigyelőrendszer hatékonyságának biztosítása mellett kell korlátozniuk.
- 51 Így, amint arra a Bizottság is hivatkozott, az adatkezelés szükségességére vonatkozó feltétel azt jelenti, hogy az adatkezelőnek meg kell vizsgálnia például azt, hogy nem elegendő-e, ha a videokamerás megfigyelés éjszaka vagy a szokásos munkaidőn kívül történik, és blokkolnia kell vagy elmosódottá kell tennie az olyan zónákban rögzített képeket, ahol nincs szükség megfigyelésre.
- 52 Végül, ami a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjában foglalt, az adatvédelemmel érintett személy olyan alapvető jogainak és szabadságainak meglétével kapcsolatos feltételt illeti, amely jogok és szabadságok magasabb rendűek, mint az adatkezelő vagy az adatot megkapó harmadik fél vagy felek jogos érdekei, emlékeztetni kell arra, amint az ezen ítélet 32. pontjában már említésre került, hogy e feltétel értékelése során súlyozni kell a szóban forgó ellentétes jogok és érdekek között, az adott eset egyedi körülményeinek függvényében, amely súlyozás keretében figyelembe kell venni az érintettnek a Charta 7. és 8. cikkéből eredő jogai jelentőségét.
- 53 Ezzel összefüggésben a Bíróság már megállapította, hogy a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjával ellentétes az, ha valamely tagállam bizonyos kategóriákba tartozó személyes adatok tekintetében kategorikusan és általánosan kizárja ezek kezelhetőségét anélkül, hogy lehetővé tenné a szóban forgó ellentétes érdekek és jogok súlyozását az egyes esetekben. Valamely tagállam e kategóriák tekintetében nem írhatja elő végleges módon az ellentétes érdekek és jogok közötti súlyozás eredményét, anélkül hogy eltérő eredményt tenne lehetővé az adott eset sajátos körülményei okán (2016. október 19-i Breyer ítélet, C-582/14, EU:C:2016:779, 62. pont).
- 54 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából az is következik, hogy e súlyozás során figyelembe lehet venni, hogy az adatkezeléssel érintett személy alapvető jogainak az említett adatkezelés általi sérelme súlyossága azon tényről függően változhat, hogy a szóban forgó adatok szerepelnek-e már a nyilvánosság által hozzáférhető forrásokban, vagy sem (lásd ebben az értelemben: 2017. május 4-i Rigas satiksme ítélet, C-13/16, EU:C:2017:336, 32. pont).
- 55 A nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokban szereplő adatok kezelésétől eltérően ugyanis a nyilvánosság számára nem hozzáférhető forrásokban szereplő adatok kezelése azt vonja maga után, hogy az érintett személy magánéletére vonatkozó adatokat már ismeri az adatkezelő, és – adott esetben – az a harmadik fél vagy felek, akikkel az adatokat közölték. Az érintett személynek a Charta 7. és 8. cikkében rögzített jogai ezen súlyosabb sérelmét figyelembe kell venni, és össze kell vetni az adatkezelő vagy azon harmadik fél vagy felek jogos érdekével, akikkel az adatokat közölték (lásd ebben az értelemben: 2011. november 24-i Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito ítélet, C-468/10 és C-469/10, EU:C:2011:777, 45. pont).

- 56 Az érintett jogai és szabadságai megsértésének súlyosságával összefüggő kritérium a 95/46 irányelv 7. cikke f) pontja értelmében megkövetelt, esetről esetre történő súlyozás vagy összevetés lényeges eleme.
- 57 Ezért különösen figyelembe kell venni a szóban forgó személyes adatok jellegét, közelebbről: azok esetlegesen különleges voltát, valamint a szóban forgó adatok kezelésének jellegét és konkrét szabályait, nevezetesen azon személyek számát, akik hozzáférhetnek ezekhez az adatokhoz, illetve a hozzáférés szabályait.
- 58 E súlyozás szempontjából szintén relevánsak az érintett személy azon észszerű elvárásai, hogy személyes adatait nem fogják kezelni, ha az adott ügy körülményei között ez a személy észszerűen nem számíthat az ilyen adatok későbbi kezelésére.
- 59 Végül, ezeket a tényezőket össze kell vetni azzal, hogy a szóban forgó videokamerás megfigyelőrendszer által a jelen esetben érvényesíteni kívánt jogos érdek mennyiben jelentős az érintett ingatlan valamennyi társtulajdonosának szemszögéből, amennyiben e rendszer célja lényegében az említett társtulajdonosok vagyonának, egészségének és életének védelme.
- 60 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontját és 7. cikkének f) pontját a Charta 7. és 8. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek lehetővé teszik olyan videokamerás megfigyelőrendszer bevezetését, mint amilyen rendszert az alapügyben egy lakáscélú ingatlan közös helyiségeibe az érintett hozzájárulása nélkül, a személyek és vagyontárgyak biztonságának és védelmének biztosításában álló jogos érdek érvényesítése céljából telepítettek, ha a személyes adatok szóban forgó videokamerás megfigyelőrendszerrel történő kezelése megfelel az említett 7. cikk f) pontjában előírt feltételeknek, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

A költségekről

- 61 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikke (1) bekezdésének e) pontját és 7. cikkének f) pontját – az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikkével cikkével összefüggésben – úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek lehetővé teszik olyan videokamerás megfigyelőrendszer bevezetését, mint amilyen rendszert az alapügyben egy lakáscélú ingatlan közös helyiségeibe az érintett hozzájárulása nélkül, a személyek és vagyontárgyak biztonságának és védelmének biztosításában álló jogos érdek érvényesítése céljából telepítettek, ha a személyes adatok szóban forgó videokamerás megfigyelőrendszerrel történő kezelése megfelel az említett 7. cikk f) pontjában előírt feltételeknek, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

Aláírások